

Mình sẽ đặt tên con là gì ?

Tuấn ngỏ lời yêu Ly cô gái xấu xí có thể nói là nhất trường đại học luật này, da thì đen,tính tình thì khù khờ đã hai mươi tuổi nhưng chưa anh chàng nào dám rớ. Chuyện đó nhanh chóng trở thành tiêu điểm của cả trường khi một hot boy sành điệu yêu một “cô bé lọ lem” nhưng lọ lem không xinh đẹp.

- Mà y cưa con Ly đi Tuấn
- Cái gì? con nhỏ xấu như ma chơi.
- Thì vậy! Cưa nó rồi yêu nó một tháng tao thua mày hai vé đi Thái.
- Thật không? Mà sao tự nhiên khui ra trò này vậy?
- Chẳng có gì tao thấy mày dạo này buồn kiếm trò cho mày chơi thôi.
- Ok! Nhưng hai tuần thôi,yêu con đó một tháng tao chết mất.
- Cũng được

Tuấn ngỏ lời yêu Ly cô gái xấu xí có thể nói là nhất trường đại học luật này, da thì đen,tính tình thì khù khờ đã hai mươi tuổi nhưng chưa anh chàng nào dám rớ. Chuyện đó nhanh chóng trở thành tiêu điểm của cả trường khi một hot boy sành điệu yêu một “cô bé lọ lem” nhưng lọ lem không xinh đẹp.

Ly ngồi sau lưng cho Tuấn chờ qua những con phố dài đầy mùi nắng mới hay nắng hạnh phúc trong lòng cô.

- Anh Tuấn!

Tuấn quay mặt lại càu nhàu:

- Gì thế!
- Em thích ăn kem hay mình đi ăn kem nha!

Tuấn nhăn mặt:

- Kem có gì anh thích ăn bánh xèo thôi, không kem gì cả.Ly rụt người lại:
- Vậy thôi ăn bánh xèo cũng được.Ly là vậy hiền và yêu hết mình khù khờ và ngây ngô trong tình yêu. Chẳng lẽ cô không hiểu rằng một tên con trai yêu mình thì sẽ không bao giờ để mình phải thất vọng. Những người bạn thân, những cô nàng ghen tị với cô đều nói rằng Tuấn chỉ đùa giỡn nhưng cô đâu tin. Cô tin là tin vào tình yêu của mình và Tuấn sẽ không dịch chuyển.

- Sau này có con anh thích đặt tên gì?

- Em khéo “mơ” thật, con cái gì?

- Thì em chỉ hỏi thôi, nhưng nếu có con gái em sẽ đặt nó tên là Tịnh Yên yên bình và hạnh phúc như tình yêu hai mình. Tuấn nhếch môi cười:

- Khéo mơ mộng.

Một tuần trôi qua

- Tuấn mày vẫn còn cặp với con Ly chứ?

- Tất nhiên, tụi mày chuẩn bị chung độ là vừa.

- Chớ vội mừng, còn một tuần cơ đấy.

- Vượt qua nhanh thôi, mày đừng lo mà không hiểu con nhỏ đào đâu ra tiền mà tao cứ than hết tiền là có chi phí.

- Con nhỏ mê mày quá rồi, tao biết nó làm nghề gì nè!

- Nghề gì?

- Hỏi chi! Tuần sau biết thôi nhậu tới bến hôm nay đi.

- Ok

- Sao anh say quá vậy? Tuấn lèm bèm tát vào mặt Ly:

- Con khôn! Thế này mà cũng nói là say, qua đây làm gì về nhà đi.

Ly ngược mặt lên, ngân ngán lệ:

- Em sang vì anh gọi mà, anh quên hả, thôi vào nhà nghỉ đi. Ly dìu Tuấn vào phòng nghỉ ngơi cô cũng không hiểu sao sức chịu đựng của mình cao đến thế một cái tát. Tuấn kéo Ly nằm xuống cạnh mình cười ha hả:

- Sao người yêu tôi đẹp thế này.

- Anh ngủ đi say quá rồi, em đi về. Tuấn kéo Ly lại trong men say Tuấn không nhìn ra Ly một cô gái xấu xí. Tuấn hôn Ly thật nồng nàn. Đèn được tắt đi. Khung cửa sổ bị đóng lại. Họ trao nhau tất cả những ngọt ngào vào đêm đó.

- Trời con nhỏ xấu vậy mà mày cũng ngủ với nó tao bó tay.

- Tao cũng đâu biết say quá không biết mình làm gì nữa.

- Mà thật là, tao đang hi vọng mày bỏ nó sớm sớm tao đỡ tốn tiền.

- Mơ đi em.

- Chia tay đi!

- Là sao Tuấn.

Ly kéo tay Tuấn lại, Tuấn gạt tay Ly ra:

- Anh không yêu em nữa chia tay thì tốt hơn.

- Em xin

- Không cần xin, bye bé!

Tuấn bỏ đi với nụ cười đều giả chỉ có Ly là gục chân xuống đau lòng, khi yêu cô đã trao tất cả và bây giờ thì cô còn có chi.

- Thua tao nhé, chung đi!

- Ok! Nhưng trước tiên tao cho mày biết một chuyện.

- Chuyện gì?

Nhìn theo tay thẳng bạn Tuấn nhìn thấy Ly đang dọn dẹp lau chùi bàn ghế trong quán nước.

- Con nhỏ này lau chùi, bưng bê mà cho tiền mày xài như nước bó tay

Tuấn chợt thấy cái gì đó nhói trong tim khi nhìn thấy một người đàn ông già xấu xí đi ngang và đánh vào hông Ly một cái.

- Lão tòi! Tuấn thốt lên tức giận, thẳng bạn thân của Tuấn cười:

- Mày ghen hả? Nếu nói về tòi mày còn tòi hơn lão, mày ngủ với nó rồi bỏ còn gì

Ly bước về trong đêm lụi cùi, đáng đi siêu vẹo như kẻ say rượu khụy chân giữa lòng đường đêm tối khóc nức lên. Tuấn định chạy đến đỡ Ly lên nhưng anh vẫn nấp sau trụ đèn dõi theo. Ly đứng dậy và đi tiếp (không có anh em vẫn có thể bước đi nhưng chỉ là chậm hơn một chút)

2 tháng sau.

- Mày nghe tin gì chưa ông bố trẻ?

Tuấn vừa đi Thái về đặt phịch chiếc ba lô xuống:

- Cái gì?

- Ly có thai đội áo rồi, mày sướng nhé!

- Cái gì!

Nửa năm sau.

- Ly nhập viện rồi, sắp sinh con.

- Cái gì?

- Lại là cái gì mày không hiểu con nhỏ có thai thì phải sinh con à!

- Tao không biết!
- Tùy mày thôi!
- Nhưng bệnh viện nào.
- Chúng tôi chỉ giữ được đứa bé còn mẹ thì chúng tôi xin lỗi.

Hoa bạn thân Ly đứng lên:

- Tại sao? Bác sĩ à giúp bạn tôi nó còn trẻ lắm!

Hoa khóc nức lên, khụy chân xuống. Một bó hoa rơi xuống, một con người khụy chân xuống. Tuấn gục đầu vào tường khóc

Tuấn đi Thái mua cho Ly một cái áo, không hiểu sao nhưng khi đi anh luôn nghĩ đến hình bóng Ly, anh muốn xin lỗi nhưng không còn can đảm “bà mẹ có lẽ đã làm việc quá sức khi mang thai,nên cô ấy không vượt qua”. Tuấn hận bản thân mình, Tuấn xin Hoa cho anh được chăm sóc con, Hoa từ chối nhưng anh vẫn kiên quyết và thành công. Nhìn vào đôi mắt to tròn của đứa bé gái Tuấn thì thầm:

- Tịnh Yến à, yên bình và hạnh phúc ba sẽ đặt tên con là Tịnh Yến nhé! Mẹ con thích vậy mà. Cúi xuống hôn lên trán con:

- Cha yêu con và yêu mẹ con lắm Trên trời một thiên thần nhìn xuống mỉm cười.”Ly à! Anh xin lỗi nhé, anh yêu em nhưng không nhận ra...anh hối hận lắm”

Sưu tầm